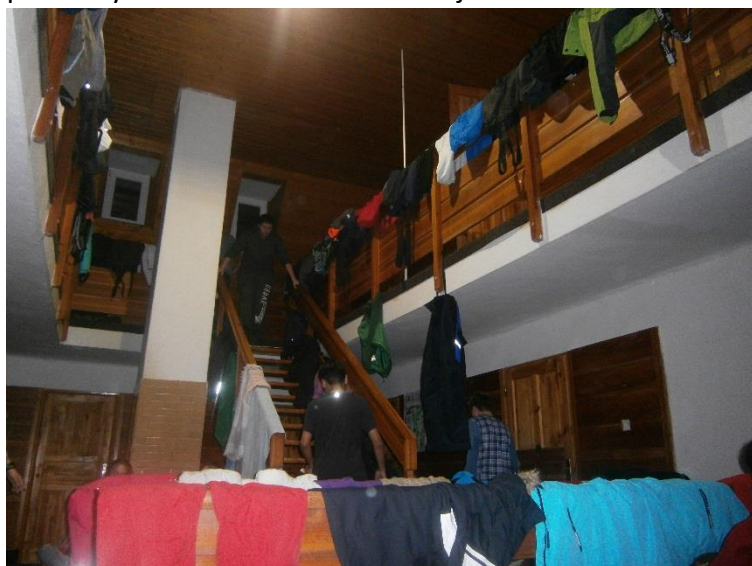


## LYŽÁKOVÝ MAGAZÍN ČÍSLO 3, VYDÁNÍ 14. 1. 2019

Máme za sebou opravdu velmi větrnou noc. Spánkem nás provázelo hučení a prudké nárazy větru. Občas se s temným a těžkopádným „vžžuuuumm“ sesunula vrstva sněhu ze střechy. Vichřice pak svlékla noční košili a v horách řádila ještě ráno i po celé dopoledne. Není tedy divu, že problémy s dodávkami elektřiny přetrvaly do nového dne. Ráno je



chata bez proudu. Nejsme v tom sami. Bez elektřiny zůstalo celé Benecko, a jak se později dozvídáme ze zpráv, i desítky tisíc domácností po celé republice. Nesvítíme. Netopí se. Neteče voda. Nesplachujeme. Ale kuchyň si žije nerušeně dál svým životem. Tady jsou totiž plynové sporáky, takže máme jistotu, že o bohatou snídani a horký čaj z kuchyňských zásob balené pitné vody ani dnes nepřijdeme. Paní kuchařka je tak pilná, že už dělá přípravy na oběd.

Kam bychom spěchali, když se nesvítí? Tak bude jednodušší, když zůstaneme v teplé posteli zcela legálně o nějakou tu půlhodinku déle. Paráda! Nikdo nás nevyhání z hřejivého zázemí, neječí žádný protivný budíček. Vodu na spláchnutí toalety a umytí rukou nabíráme z bazénu. Stačí vzít kbelíky, dojít pro vodu pár kroků před chatu, a i toto máme vyřešeno. Jinak jsme pěkně v bezpečí pod střechou a nic nám nechybí. Na dopoledne vymyslíme náhradní program, nikdo nedokáže předpovědět, kdy bude porucha odstraněna. S rozmary počasí se na horách zkrátka musí počítat a my nejsme z cukru.



Také předesíláme, že vzhledem k dnešním omezeným podmínkám vám nebudeme moci nabídnout tolik aktuálních fotografií z celého dne jako





jindy. Snad přijdou vhod i ty, které se do předchozích čísel nevešly. Příští vydání bude určitě bohatší.

Na snídani přicházíme v docela pohodové náladě. Stačilo přidat vrstvu oblečení. Snídáme jako králové: chleba ve vajíčku, čerstvé rohlíky (s těmi se majitel p. Šír brodil sněhem), šunku, sýr, cereálie s mlékem, jogurt a další pochutiny podobně jako včera. Po snídani trávíme dopoledne raději na chatě. Jelikož si máme stále o čem povídat, někteří si zalezou zpět na pokoj. Čtenáři tráví volný čas s knížkou. Takové dopoledne bez elektřiny se báječně využije k povinnému generálnímu úklidu pokojů! Konec zábavy a nástup! Z toho, co jsou někteří schopni za dva dny vyprodukovat na pár metrech čtverečních, někdy až přechází zrak. Je normální, že děti mívají zcela odlišnou představu o pořádku než dospělí, ale někde to opravdu vypadá jak po výbuchu. Až si uklidíte, zase bude zábava! Po

práci legraci. Vyčerpání zevrubným úklidem si zase můžeme hrát. Nuda nám nehrozí. Chata nabízí různorodá zajímavá zákoutí, proto je tu hra na schovku obzvláště napínavá.

Před obědem se dokonce ukázalo sluníčko a modré nebe, divoký vítr však rozhání sních všemi směry. Konečně je v dálce vidět Kotel a Zlaté návrší. Teplota je o něco nižší než včera, - 2°C. Krátce před polednem si už můžeme pochutnat na horké a jako vždy výborné frankfurtské polévce, po níž následuje tradiční kulinářské dílo každého zdejšího lyžařského výcviku, velký ovocný



knedlík zvaný blboun se smetanovo-borůvkovým přelivem.



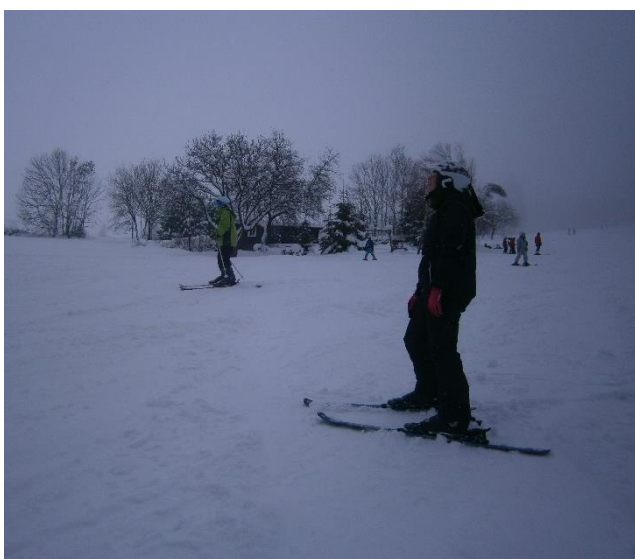
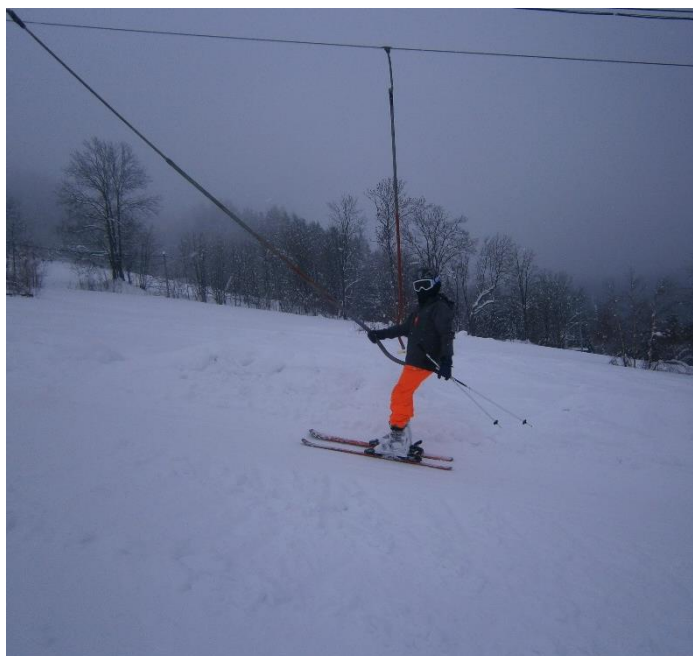


Elektřina stále není, ale chatou se šíří informace, že na Benecku a v okolí Rychlova už byly spatřeny pohotovostní vozy energetiků, kteří postupně odstraňují závady způsobené popadanými stromy. Kdo dobře vidí na dálku, dokonce může z okna lyžárny pozorovat boj jednoho takového autíčka se zavátou komunikací. Odstranit závadu je jedna věc, ale ještě tu zůstává ta druhá, ještě zásadnější: vůbec se k potřebnému místu dostat.

Polední klid trávíme na pokojích. Kolem půl druhé se to stalo!!! JSME OPĚT SOUČÁSTÍ FUNKČNÍ ENERGETICKÉ SÍTĚ! 😊 I živly konečně pochopily, že je na čase dát si oddech, a vítr se utišil na takovou úroveň, že bylo možno bez rizika absolvovat

odpolední výcvik na svahu. Také si opět můžeme užívat všech záležitostí, které normálně považujeme za zcela běžné a samozřejmé: topení začíná hezky hřát, plně oceňujeme komfort splachovacího záchodu, voda je zase najednou kdykoliv k dispozici. I ten mobil si opět můžeme nabít. Nebo také pokračovat v tvorbě a vydávání Lyžákového magazínu. Konec světa se tedy ještě odkládá.

Odpolední lyžování přineslo nové zkušenosti. Sjezdovka je hezky zrolbovaná, ale studený víchr během



dopoledne způsobil, že je podklad tvrdší a přimrzlý. Všichni lyžují opatrně. Zapomeňte, že by vás napadlo jet v dnešních podmínkách „šusem“. Takovým jedincům by hrozil okamžitý vyhazov ze sjezdovky a návrat do chaty. Takže, přátelé, stále trénujeme obloučky, ano?

Někteří borci by byli i docela talentovaní, ale rází filozofii „pohodička nade vše“. Debatní dýchánky pod záminkou nutného odpočinku na kraji

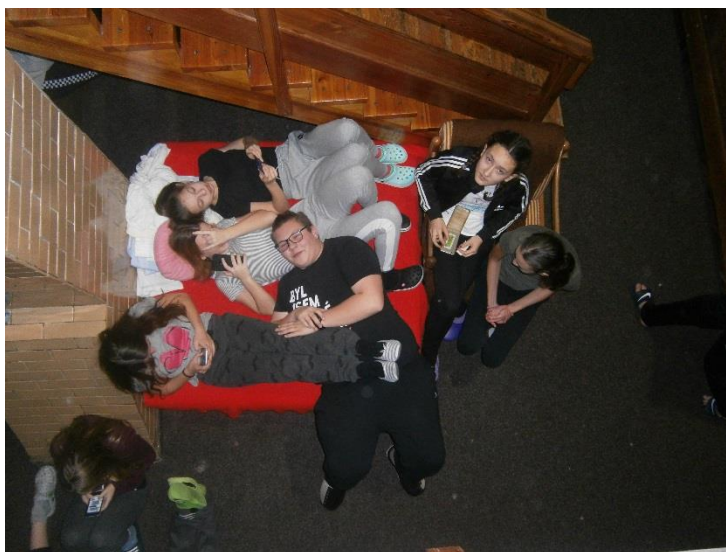




sjezdovky se prodlužují, a i když má jeden z nich bílou bundu, mimikry ho nezachrání. Skupinka pohodářů byla instruktorům rychle podezřelá. Že oni dostatečně netrénují? Vyřídilku mají pěknou, ale nožičky línější. Tak, pánové, vstávat, a zaměříme se na tu vaši lyžařskou techniku. Matyášovi stále jede pusa, i když ho při jízdě doprovází p. uč. Gruhnová. Je fakt, že jízda s ním je zábavná. Na rady Matyáš totiž někdy reaguje více ústy než nohama. Copak první, druhý, třetí, čtvrtý, pátý

oblouk – to byla technicky naprosto zvládnutá a bezpečná krasojízda v příkladném postoji. Při zahájení šestého obloučku je cosi jinak. Matyáš začíná odjíždět nečekaným směrem, ani lyže paní učitelky nejsou překážkou. 😊 Pluhové „véčko“ ho zradilo a lyže si dělají, co chtějí. Chaoticky vlající paže definitivně rozhodí postoj lyžaře. S ujíždějícím Matyášem se vzdaluje i jeho komentář... Kam to ten kluk zaparkuje? Neuvěřitelné. Jsme svědky efektního finále. Náš lyžař přešel kolmo stopu vleku a pak si elegantním hupsnutím ustlal v té nejhlubší a nejměkčí závěži mimo sjezdovku. Není vidět, ze sněhu trčí lyže... Otrepe se, mává spolužákům u vleku, rozdává úsměvy jako filmová hvězda. Smějeme se tak, až někteří málem spadnou z pompy. Nejlepší je, že sám aktér této grotesky je za všech okolností dobře naladěný. A hlavně je jako rybička. 😊

Počasí se v průběhu odpoledne několikrát rychle změnilo. Už už to vypadalo, že nás bude sluníčko nějakou chvíli šimrat do tváří, když se zase přihnaly mraky a začalo hustě sněžit. Silný vítr se nechce vzdát vlády nad Rychlovem. Ve čtyři hodiny končíme odpolední výcvik a už se těšíme na odpočinek v chatě.



Večeře v podobě bramborové kaše, uzeneho masa a zelného salátu opět chutnala. Jaké téma zvolíme pro večerní vzdělávací blok? Když už jsme tu dnes měli takovou „sibiř“, nelze nenavázat vyprávěním o Bohumilu Hančovi a Václavu Vrbatovi. I hory mají své hrdiny a nezapomenutelné příběhy.



Po skončení programu je už jen krůček do večerky. Zítra zkusíme naše žactvo trochu více unavit, aby s usínáním nemělo problém. Dnes by nejraději švitořilo, vtipkovalo, povídalo, smálo se a hlučelo kdo ví jak dlouho. Ale pak všechny novopečené horaly stejně zmůže únava... Noc bude mrazivá (večer teplota klesla na  $-5^{\circ}\text{C}$ ) a jaká ještě?... No jistě, větrná. Sladké sny a dobrou noc!

© LVK ZŠ BH 2019